

SENIORSKÝ KOUTEK

Ročník 24

Číslo 9

ZÁŘÍ 2024

Domov pro seniory Třebíč
Koutkova – Kubešova
příspěvková organizace
Koutkova 302
674 01 TŘEBÍČ

Uvnitř tohoto čísla:

Ohlédnutí

Připravujeme

Přečetli jsme za vás

Příspěvky

Rok české hudby

Fotografie z akcí

Kdo vymyslel

Trénování paměti

Lidské osudy

Křížovky

Zasmějte se s námi

Kronika

Citáty

[illegible]

DpS Koutkova

Individuální činnosti

Dopolední kluby v hobby, ve školící místnosti, v atriu, v zahradě

Hudební dopoledne s dobrovolníkem p. Matějem v hobby nebo na DZR

Odpolední setkávání : posezení v „Cukrárně“, vycházky po okolí , skupinové předčítání z knížek

Skupinová cvičení na patrech

Knihovna ve 4. patře každý pátek v 9.00 hod.

Návštěva kadeřnice – 29. 7. ve 12.30 hod.

Navštívili nás dobrovolníci – 11.6. v 15.15 hod.

Důchody 15. 7. a 15.8. od 10.00 hod. v kanceláři sociálních pracovníc

Odpoledne s hudbou. 17.7. ve 14.00 hod. Fialová a Švarc.

14.8. ve 14.00 hod. **H+H** (Hermín Jireček a Honza Nosek)

Bohoslužba slova 13.7. a 24.8. ve 14.30 hod. v kapli sv. Josefa v 1. patře

Mše svatá 27.7. a 10.8. ve 14.30 v kapli sv. Josefa v 1. patře

Připravujeme v měsíci ZÁŘÍ

[illegible]

Individuální činnosti

Dopolední kluby v hobby, ve školící místnosti, v atriu, v zahradě

Hudební dopoledne s dobrovolníkem p. Matějů v hobby nebo na DZR

Odpolední setkávání : posezení v „Cukrárně“, vycházky po okolí , skupinové předčítání z knížek

Skupinová cvičení na patrech

Knihovna ve 4. patře každý pátek v **9.00** hod.

Výlet na Sádek, ochutnávka burčáku- **11. a 12. 9.** čas upřesníme

Návštěva kadeřnice – 16.9. ve 12.30 hod.

Navštíví nás dobrovolníci – 12.9. v 15.15 hod.

Důchody 16.9. od 10.00 hod. v kanceláři sociálních pracovníků

Odpoledne s hudbou. 25.9. ve 14.00 hod.H+H (Hermín Jireček a Honza Nosek)

Bohoslužba slova 14. 9. ve 14.30 hod. v kapli sv. Josefa v 1. patře

Mše svatá 21.9. ve 14.30 v kapli sv. Josefa v 1. patře

Ohlédnutí za červencem a srpnem

- Tvořivé dílny
- Cvičení paměti
- Canisterapie
- Hudební hodinky
- Kadeřnické služby a pedikúra
- Procházky
- Důchody – 15.7. a 15.8.
- Harmonika pana Lněničky – 2.7.
- Kavárnička – 27.8.
- Setkání s dobrovolníky z Dukovan – 25.7. a 22.8.
- Posezení na pivečku – 1.8.

Připravujeme v měsíci září

- Sportovní hry
- Canisterapie
- Kadeřnické služby a pedikúra
- Procházky
- Hudební hodinky
- Důchody – 16.9.
- Harmonika pana Lněničky
- Kavárnička – 17.9.
- Výlet na Sádek – 10.9.
- Setkání s dobrovolníky z Dukovan – 26.9.

Mše svatá v měsíci září
proběhne **11.9. a 25.9.. ve 14.00** hodin
ve společenské místnosti ve druhém patře.
Slouží římskokatolický kněz **Václav Kříž.**

Povídka:

Most

Kdysi žili dva bratři. Každý z nich si postavil domek a založil malou rodinnou farmu. Jako sousedé žili celé roky ve vzájemném přátelství a shodě. Když potřeboval některý z nich pomoc, druhý mu ji ochotně nabídl a naopak.

Až jednou se stalo, že se kvůli jakési malichernosti strašně pohádali. Několik týdnů spolu vůbec nemluvili, nechtěli se ani vidět, jeden druhému se vyhýbali, jak to jen šlo. Nakonec mladší z bratrů ve zlosti a neschopnosti odpustit, nechal mezi svým a bratrovým pozemkem vykopat hlubokou strouhu, která je měla navždy rozdělit.

Jednoho dne šel kolem domu staršího bratra potulný tesař. Zaklepal na dveře, a když muž otevřel, zeptal se ho:

„Jsem tesař, nepotřebujete něco opravit nebo postavit?“

Starší z bratrů si návštěvníka zkoumavě prohlédl, a protože se mu zdál být poctivý, svěřil se mu se svým problémem a skoro rozčileně zvolal:

„Chci, abyste podél toho příkopu postavil zeď. Musí být aspoň dva metry vysoká, už bratra nechci v životě vidět!“

„Vím, o co jde,“ přikývl tesař. „Hned ráno začnu.“

Na druhý den starší z bratrů musel nutně odejet do města. Tesař si už chystal materiál na stavbu a tak mu dal poslední pokyny a v klidu odjížděl s tím, že až se za tři dny vrátí, bude plot postavený.

Jaké však bylo jeho překvapení, když po svém návratu místo vysoké zdi uviděl přes příkop postavený nový most. To snad ne! Tohle přece...

Jakmile se přiblížil, aby tesaři řádně vyčinil, viděl, jak po mostě k němu běží jeho mladší bratr. Měl rozpřaženou náruč, na tváři široký úsměv a v očích slzy.

„Bratře! Já ti tolik ublížil, vykopal jsem příkop, abys ke mně nemohl, a ty jsi mi odpustil a dokonce nechal postavit tento most, abychom k sobě zase našli cestu! Jak jen jsi dobrý!“ a srdečně ho objal. Starší bratr se rozplakal, stiskl ho do náruče a dlouho se jeden druhému omlouvali. Když vzhlédli, aby poděkovali tesaři, ten už měl sbaleno a odcházel.

„Počkejte, ještě bychom měli pro vás práci!“ volali za ním.

„Snad někdy příště, musím postavit ještě hodně mostů!“ zamával jim tesař a zmizel za zákrutem cesty...

Jsem stará. Kdy se mi to, sakra, stalo?! aneb Očima starý holky

Irena Obermannová

Pořád si myslíme, že to nikdy nepřijde, že nám se to stát nemůže. Jenže jednoho dne je to tady. Člověk se ráno probudí a zjistí, že je starej. Že se spletl, že se to vážně stalo i jemu. Že tedy nejenom všem dědkům a babám, co celý život potkával a nevnímal, protože proč, když jsou tak zoufale nezajímaví.

Najednou jsme v tom taky a pro starý holky je to sakra jiný než být v tom. Nejhorší na tom je, že s tím nic, ale vůbec nic nenaděláme, i když starý holky jinak zvládnou úplně všechno. Najednou jsou bezmocný.

Nejdřív se snažíme si toho nevšímat, dělat, jako že nic. Jenže si všimnou ostatní. „Nechcete se posadit?“ ozve se v tramvaji. Nebo „Lístky pro seniory máte se slevou“. A vy už se, jako byste to udělaly dřív, neotočíte v domnění, že za vámi stojí nějaká stará bába, vám už totiž došlo, že jste to vy.

Ale co s tím? Vygooglíme si pár idolů z mládí, abychom se ujistily, že v tom nejsme samy. Nejdřív se nám uleví - sedmdesátiletá Mia Farrow v culíkách pobíhá po zahradě, osmdesátiletý Mick Jagger nepřestává skákat po podiu, Lenny Kravitz vypadá na třicet a Veronika Žilková zase váží jen třicet kilo.

Pak se ale naše deprese prohloubí. V culíčkách ven nepůjdeme, po pódiu neskáčeme a třicet kilo bude brzy vážit pneumatika kolem našeho pasu. Tak si vzpomeneme na okřídlenou větu – „Mladej umí bejt každej blbec.“ A pokoušíme se přijít na to, jak stárnout s grácií. Jenže na nic nepřicházíme, protože nejsme chytřej časopis.

Tak prostě jsme starý holky. Každá sama za sebe. Každá po svém. V tom je možná zakopaná odpověď. Jsme totiž rozličné a s přibývajícím věkem se stáváme ještě rozličnějšími. Některý starý holky jsou pořád šťastně vdané a užívají si prohlubování svého znovu bezdětného vztahu – přiznejme si, že takových je ale málo.

Další starý holky jsou vdovy. Buď hledají nového manžela, nebo se učí žít samy se sebou.

Další žijou s někým, koho už dávno nemilují. Možná ho úplně nesnášej, ale nemají sílu nebo odvalu s tím něco dělat. Ty se učí zdrhat a hledají si hlavně kamarádky.

Některý jsou samy jako kůl v plotě. Ty jsou prý podle výzkumů na stáří nejlépe připraveny, život je zocelil a jen tak je něco neporazí. Hodně z nás se v té nejzralejší části života snaží konečně dopídit, jaký že smysl ten život vlastně má? Mně na to odpověděla maminka. Bylo jí osmdesát pět a už leccos věděla.

„Život žádný smysl nemá, smyslem života je žít,“ řekla mi. Tak pojďme žít. Každá po svém, ale hlavně s láskou, vášní a náruživostí. I když je nám někdy smutno, měly bychom už dokázat samy sebe obelhat, kecat si a předstírat samy před sebou nadšenou, neutuchající energii. Musíme. Nic jiného nám totiž nezbejvá. Teda přesněji – zbejvá: Můžeme jen tak přežívat. Nebo umřít.

Ale nic z toho nechceme. Protože my už víme, že ráno se probudit a zjistit, že jsme starý, je pořád o dost lepší než se ráno neprobudit. No není to důvod k veselí?

Rok české hudby

BOHUSLAV MARTINŮ

(1890 – 1959)

Český hudební skladatel a muzikolog Bohuslav Martinů se narodil 8. prosince 1890 na pomezí Českomoravské vysočiny Martinů, místnosti

v Poličce v rodině která žila ve věžní tamního kostela sv. zaměstnán jako ševcovskému rodinu. Bohouš byl

Jakuba. Otec Ferdinand tu byl povězný a zároveň se věnoval řemeslu, matka Karolína se starala o

nejmladším ze tří sourozenců (ještě sestra Marie a bratr Karel). Na věži žila rodina do jeho 12 let. Tato existence ve třicetimetřové výšce s rozhledem do obrovského prostoru, spolu se zvuky chrámové hudby, která se linula ze spodu z kostela, měla vliv na jeho hudební chápání a cítění. Bohuslav hrál odmala na housle, od 16 let studoval tento nástroj na Pražské konzervatoři.

Tehdejší kulturou nabitá Praha mladého Martinů zcela pohltila, takže hra na housle šla poněkud bokem. Více hltal novinky z hudebního světa, byl nadšen francouzskou hudbou (Claude Debussy), četl a učil se francouzsky, fascinovalo ho divadlo. Začal se více zajímat o hudební kompozici, cvičení na housle mu náhle připadala bezduchá a tak nebylo divu, že ve škole propadl. Přešel do varhanní třídy, ale ani tady to nebyla velká sláva. Přesto začal komponovat vlastní věci, které konzultoval s mistrem oboru Josefem Sukem. Z konzervatoře byl nakonec pro „nenapravitelnou nedbalost“ vyloučen.

Martinů se vrátil do Poličky, učil zde hru na housle a přečkal tu i 1. světovou válku, nebyl totiž odveden. V r. 1919 slavil první větší úspěch s vlasteneckou kantátou *Česká rapsodie*, kterou Česká filharmonie odehrála za účasti prezidenta Masaryka. Tři sezóny hrál jako druhý houslista v České filharmonii, pak se učil skladbu v Paříži a po návratu skládá pro něj důležitou „fotbalovou“ symfonickou větu *Half-time (Poločas)*. V r. 1924 se do Paříže přestěhoval

natrvalo. O dva roky později si tam našel svoji životní družku Charlotte Quennehen, kterou si na začátku třicátých let vzal za manželku.

Paříž vnímavého Bohuslava velmi inspirovala, což se projevuje i v jeho komponování, kde se prolíná vliv český a francouzský. Ovlivnil ho i novátorský ruský skladatel Igor Stravinskij.

Prvním světovým úspěchem Martinů byla orchestrální skladba *La Bogarre* (*Vřava*). Nebránil se novým hudebním trendům, jako byl jazz – jazzový balet *Kuchyňská revue* nebo dada – filmová opera *Tři přání*. Dalšími díly té doby jsou opera *Voják a tanečnice*, *Violoncellový koncert*, *Smyčcový sextet*. Známý je jeho operní cyklus *Hry o Marii* nebo balet *Špalíček*. Komická opera *Veselohra na mostě* byla uváděna všude po světě, v New Yorku získala ocenění jako opera roku. Napsal cyklus skladeb na lidové texty *Kytice*, dalším jeho zásadní dílem je snová opera *Julietta*. Lze říci, že Martinů byl ve 30. letech v podstatě světoznámým skladatelem, jeho hudba byla hrána po celém světě. Po obsazení Paříže nacisty prchl Martinů s manželkou za dramatických událostí do USA. Protože zprvu neuměl anglicky, chodil se jazyk procvičovat i do kina na amerických filmech. Až teprve v Americe začal komponovat symfonie.

V USA se věnoval i pedagogické činnosti. Nejprve učil na Berkshire Music school, kde však v r. 1946 spadl z balkonu a utrpěl těžké zranění hlavy. V podstatě dva roky trvala rekonvalescence, s následky úrazu se ale potýkal celý zbytek života. Po válce se chtěl vrátit do Československa, ale když za podivných okolností zahynul jeho blízký přítel a tehdejší ministr zahraničí Jan Masaryk, rozhodl se zůstat v USA. Znovu učil na různých školách, napsal operu *Ženitba* a dokončil svoji šestou symfonii *Symfonické fantazie*. Poté častěji měnil místa pobytu, na čas odjel do Francie (opera *Mirandolina*), znovu USA, pak Řím a Švýcarsko.

Ke konci života byl Martinů nebývale plodný, jako by chtěl po sobě zanechat co nejrozsáhlejší dílo. Píše jedny ze svých nejhranějších děl: oratorium *Epos o Gilgamešovi*, opery *Řecké pašije* a *Ariadna*, kantátový cyklus *Otvírání studánek* či *Legenda z dýmu bramborové nati*.

Poslední léta života prožil těžce nemocný Martinů na statku dirigenta Paula Sachera v Liestalu ve Švýcarsku, kde v r. 1959 zemřel na rakovinu. V r. 1979 byly jeho ostatky převezeny do rodné Poličky, kde byl pohřben vedle své ženy Charlotty, zemřelé v předchozím roce.

(Upraveno dle www.supraphon.cz/novinky)

Canisterapie s panem Trojanem.

Kavárnička. Hudba Fialová a Švarc. Oslava obyvatel narozených v červenci.

Ruské kuželky v atriu.

Společenské hra Bingo.

Deka pro Afriku předána .

Canisterapie

Dopoledne s panem Matějů. Kytara, zpěv, tanec.

Kavárnička v atriu. Hudba H+H. Oslava obyvateľ narodených v srpnu.

Vycházky po okolí.

Dílňa

S dobrovolníky „na pivečko“

Procházka

Hraní s panem Lněničkou

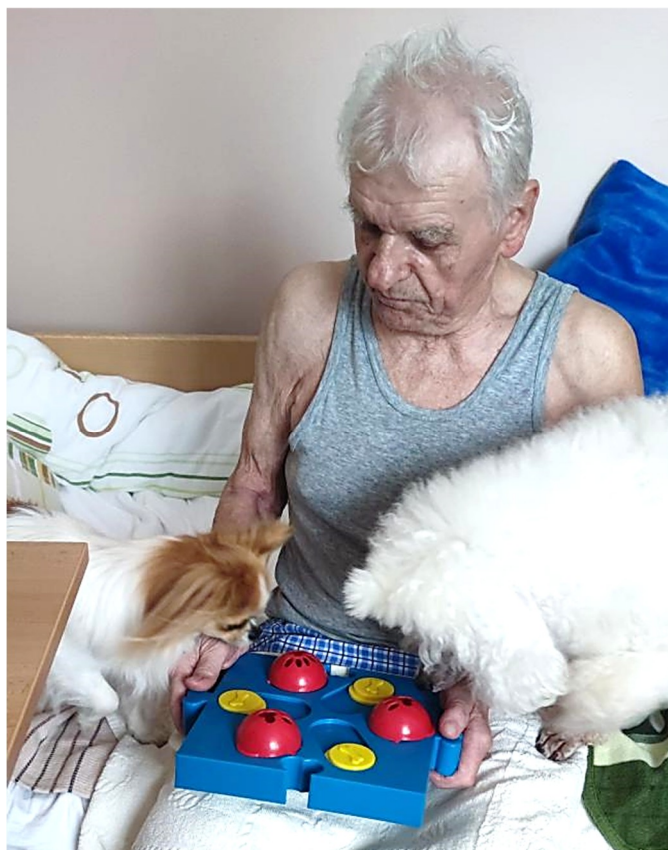
Setkání s dobrovolníky

Kavárnička

Canis

Krásné počasí po celé prázdniny nás lákalo ven, k příjemnému posezení a povídání

Oslavenci

Drzý útěk vlastizrádce z vězení

vyšlo: **Národní listy - 1865, autor neuveden.**

Vlastizrada je vážný zločin, za který člověk jistě patří do vězení. Jak vám ale ukáže článek z roku 1865, tak s velkou dávkou fantazie a drzosti může člověk uniknout z vězení i s takto vážným obviněním. Zajímá vás, co přesně se kdysi v jednom italském vězení odehrálo?

Na konci roku 1859, kdy schylovalo se k velkému převratu věcí v Itálii, zatčen byl v Neapoli jakýsi Filibechi, poněvadž prý se chtěl krále neapolského Františka II. zmocnit a Sardinsku vydat.

Velezrádce doveden jest k vůli větší bezpečnosti do Říma a soudcové papežští odsoudili jej na patnáct let do pověstného žaláře Carceri nuove. Ubohý odsouzenec jest nyní však opět na svobodě, pomohl si tímto památným způsobem: Hned po svém uvěznění jal se totiž jeviti velkou sklíčenost a lítost.

Žádal za náboženské a modlitební knihy, zacházel co den se zpovědníkem svým a žalárník často na kolenou klečícího jej překvapil a jak se zdálo, byl v modlitbách hluboce pohroužen, posléze upadl Filibechi do nemoce. Lékařové aspoň tvrdili, že stůně.

Když se pak na to uzdravil, projevil se s velikým pohnutím svému zpovědníku, kterak za uzdravení své jen Bohu co děkovati má, ježto přislíbil putovati do svaté země. Zpovědník nemohl ovšem tak vážné vyznání zamlčeti, a na rozhodném místě skutečně uvěřili v zbožné předsevzetí kajícího vězně a změnili těžký jeho trest ve vyhnanství.

Více ovšem Filibechi nepotřeboval. Místo na břehy Jordanu šel rovnou cestou do Neapole, kdež se nyní v kruhu přátel svých raduje, že tak šťastně moudré pány Říma obelstil.

Kdo vymyslel ...

Rok 1939: Jak si zajistit pevné zdraví? Létání v letadle je lepší než lázně!

vyšlo: **Lidové noviny - 1939, autor K.O.**

Každý z nás by chtěl být zdravý. Jak toho ale docílit? Historický článek z roku 1939 vás seznámí se zajímavým způsobem, jak pomáhat svému zdraví pomocí diatermie.

Létající sanatorium.

Naprostou novinkou v diathermii, léčbě ozařováním, jsou sluneční lázně v letadlech.

Letadlo jako léčebný ústav pro sluneční lázně umožňuje vyhřívání na slunci za jakéhokoli počasí, neboť nad mraky svítí krásně slunce, i když dole na zemi prší.

Mimo to nejsou aktivní paprsky ve velkých výškách pohlcovány prachem a parami, jako na zemi.

Příslušná vědecká badání a měření ukázala, že sluneční lázeň ve výši dvou až čtyř tisíc metrů, trvající pouhých deset minut, vydá za několikahodinnou lázeň za slunného dne na rovině.

Letadlo musí být ovšem pro podobný účel opatřeno okny se zvláštním sklem, propouštějícím aktivní ultrafialové paprsky, aby léčba byla účinná.

A S

Doplňte chybějící druhé části názvů známých filmů.

Šíleně smutná

Hotel

Zítřka to roztočíme

Lízin let

Valentin

Pyšná

Ducháček

Anton Špelec

U pokladny

Dovolená s

Anděl na

Čtyři vraždy stačí

Utrpení mladého

Svatba jako

Starci na

Ostře

At žije

Rodinné trampoty

Mravnost

Železný

Cesta do hlubin

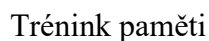
Poslůček

Noční

Škola

Adéla ještě

Nezlobte

U uvedených slov změňte kterékoli písmeno tak, aby vzniklo slovo jiné – nové.

Příklad KOLEGA = KOLEDA

LEŽ

RUNA

LOSOS

VČELA

SAD

HROT

KAFR

OVACE

HLAD

SEN

LUPA

OBRAZ

CHLUP

KLENBA

MAKETA

RÁŽE

KOUPAT

STŘEVA

LELEK

KOPR

HOLIT

FIRMA

PATNÍK

KOUDELNÍK

PLUK

ZÁVOJ

MOKRÝ

ŠÁLEK

VÁŽKA

ŠTÍR

KRÁM

PLÁŽ

Dcera nevlastní sestry se nám odměnila za pomoc a péči

Byli jsme skvělá rodina. Věnovali jsme se dětem a žili v přesvědčení, že jednou v nich najdeme oporu ve stáří. Jakub odešel z domu brzy a oženil se. Snažil se, bral si i různé brigády. Narodilo se mu pět dětí, tak se holt musel otáčet, stejně to ale bylo málo.

Pak jsme měli Pavlíka. To byla hlava! Po maturitě zamířil na vysokou. Když si zařídil podnikání, říkala jsem si, že teď to bude velký pán.

Pak zemřela moje nevlastní sestra na rakovinu, zbyla po ní dcera Ilona. Bylo jí dvanáct let, když zůstala sama.

Její biologický otec ji nechtěl a ona by skončila v dětském domově. Vzali jsme si ji k sobě. Holka byla uzavřená, měli jsme z ní divný pocit.

V osmnácti od nás odešla. Řekla, že v téhle zemi štěstí nenajde a už tu dál nebude.

Bylo jasné, že ji už nikdy neuvidíme. Čas běžel dál. Jakub se honil v práci, Pavel úspěšně podnikal. Jednoho dne za námi přišel s prosbou, zda bychom mu neručili domem.

Dostal se do finančních potíží, ne vlastní vinou. Brzy se z toho dostane, nemáme se prý bát! Hned jsme mu vyhověli.

Uběhlo několik měsíců a u našich dveří zazvonil exekutor. Jestli nezaplatíme dluh, který byl už téměř dva miliony, přijdeme o střechu nad hlavou. Hned jsme volali Pavlíkovi, ale nezvedal telefon.

Volali jsme tedy staršímu Jakubovi, a od něho se dozvěděli, že Pavel věděl, že se z toho nedostane, a zmizel do ciziny. Tomu jsme nemohli uvěřit. Ten, kterého jsme měli nejraději, kterého jsme protežovali...! Byli jsme na dně.

Tolik peněz jsme nemohli dát nikdy dohromady, kdo by půjčil někomu, kdo má jen starobní důchod?

Tu sobotu jsme seděli na zahradě a smutně se loučili pohledem na náš dům. Před vraty zastavilo úžasné auto a z něho vystoupila krásná dívka. Až když na nás zavolala, poznali jsme Ilonu. Muž vedle ní byl její manžel. Řekli jsme jí celý náš příběh.

Odpověděla, že náš dům vyplatí a my v něm můžeme dožít. A také jsme se dozvěděli, jak moc byl náš Pavel jako dítě zlý a využíval naší ochrany i vůči svému staršímu bratrovi, natož proti Iloně, kterou jsme si osvojili.

Až díky tomu, když nám zachránila střechu nad hlavou, jsme s manželem pochopili. V nouzi prostě poznáte přítele!

Vždycky jsem si představovala, že můj život bude podobný tomu mých rodičů. Tedy že se vdám, budu mít děti a s mužem spolu zestárneme.

Jenže se to nějak zamotalo. Trochu se pokazil už začátek. Honzu jsem znala krátce, teprve dva měsíce, když jsem otěhotněla. Zatímco já jsem už druhý rok pracovala jako učitelka ve škole, o téměř čtyři roky mladší Honza měl před sebou skoro dva roky studia.

Byt a domácnost jsem táhla já. Honza se buď učil, nebo chodil s kamarády popíjet. Když jsem nadhodila svatbu, pokaždé řekl: „Lásko, až dostuduju a najdu si místo, vystrojíme obrovskou svatbu, vždyť nám nic neuteče!“ Moji rodiče z toho nadšení nebyli.

Honza už měl jen maminku, která ho očividně nezvládala a místo toho, aby vychovávala ona jeho, vypadalo to u nich přesně naopak.

Honza ji dirigoval jako malou holku. To se mi moc nelíbilo. Pak se nám narodila kouzelná holčička Anička. Její tatínek z ní měl sice velkou radost, ale jako táta se chovat nezačal.

Pořád se choval jako svobodný puberták, s ničím mi nepomáhal a coudal se bůhví kde. Školu dokončil, až když šla naše Anička do školky a já se mohla vrátit

„Teď bude všechno jinak, začnu vydělávat. Třeba si pořídíme vlastní byt... Nebo raději dům,“ plánoval. Teda spíše jen sliboval a já mu chtěla věřit.

Nic ale nešlo podle plánu. Můj milý mi připravil jen zklamání. Byt jsem si nakonec pořídila sama s pomocí rodičů a hypotéky.

Honza si sice po čase našel práci v IT firmě, ale po roce odjel na stáž do USA, kde nakonec zůstal několik let, aniž by ho zajímalo, co budeme dělat my dvě doma bez něho.

Manželé jsme nebyli, rozvod jsme řešit nemuseli, na Aničku posílal peníze, a občas dokonce dorazil balík s hračkami. Později s ní byl občas v kontaktu přes Skype.

Během těch čtyř let, co byl v zahraničí, se událo hodně věcí. Honza se nijak netajil tím, že si tam našel přítelkyni. Nejdřív jsem to obřečela, ale život šel dál. Pár známostí jsem měla, ale z mé strany to nikdy žádná velká láska nebyla.

Pak Honza získal dobře placené místo v pražské pobočce americké firmy, u které celé roky pracoval v USA. Vrátil se bez americké přítelkyně. Párkrát jsme se sešli. Už to nebyl ten rozjívený kluk, ale dospělý chlap. A začal si hledat cestu k naší dceři.

Ta mu to moc neusnadňovala. Brala ho jako kamaráda, ale ne jako tátu. Ani jsem se jí nedivila. Vždy jsem tu pro ni byla jen já a zastávala jsem roli mámy i táty.

Honza postupoval po kariérním žebříčku firmy, až se z něj stal nějaký ředitel pro střední a východní Evropu. Občas mi zavolaal, někdy jsme si vyšli i s Aničkou ve třech na oběd. Pak se zapletl se svou asistentkou a narodila se mu další dcera.

Aničce v té době bylo třináct a těžce to nesla. Sotva našla tátu, musela se o něj zase dělit, a to v pubertě nebylo nic, co by pro ni bylo snadné.

A já se rozhodla k radikálnímu řešení a odstěhovala se i s dcerou co nejdál od chlapa, který mi vlastně dost ublížil. „Jani, je to zvláštní, ale pořád mě to táhne k tobě,“ řekl mi jednou nečekaně do telefonu. Já jsem bohužel celé ty roky cítila totéž.

Honza byl prostě moje osudová láska. Zatímco pro svoji asistentku byl zřejmě jen cestou k dítěti, po kterém na prahu čtyřicítky toužila, ale o manžela nestála a Honzu rozhodně nemilovala. Tak jsme spolu znovu začali chodit.

„Uvidíš, mami, zase se na tebe vykašle,“ komentovala to tehdy čtrnáctiletá Anička. „Já bych tátovi nevěřila,“ uzavřela to. Jenže srdci neporučíš.

Po pár měsících přišel s obrovským pugétem. „Jani, vím, že jsi to čekala dřív, ale chtěl bych tě požádat o ruku. Vezmeš mi mě?“ zeptal se a mně se podlomila kolena. Na tuhle větu jsem čekala patnáct let! Manželé jsme sedm let.

Dvakrát do měsíce máme doma i jeho druhou malou Lindu. A máme ji všichni rádi. Je to jeho dítě, které za nic nemůže, a já nechci, aby si tátu užila tak málo jako naše Anička. Ta napřed chvíli trucovala, ale dnes má mladší sestru ráda jako vlastní.

Dnes už naše dcera bydlí sama a my s Honzou si užíváme úplně normální obyčejný život. „Kdybych tak všechno mohl vzít

zpátky,“ řekl mi nedávno. „Teprve teď si uvědomuji, že jsem přišel o Aniččino dětství a dlouhé roky s tebou...“

Křížovky a osmisměrky....

~~~~~

POMŮČKA: ATER, BOIS, LIKŘ, NAN, PIPE, TEK	ZÁKLADNÍ ČÍSLOVKA	TRUMFY	1. DÍL TAJENKY	VÝZVA	STOKA	KÓD LITVY	Přijde důchodce do obchodu: „Prosím deko salámu.“ „To si snad děláte legraci?“ rozčiluje se prodavačka. „Kdybych si dělal legraci, tak ...“.			
ÚPLNÁ PORÁŽKA										
NASYPAT DOVNITŘ							DOMÁCKY ANTONÍN	FRANC. DŘEVO	OBRÁZ PŮLKRUHO- VÉHO TVARU	ZÁKLADNÍ VZOREK MÉRIDLA
CÁCHY						ANGL. SCHOPNÝ JEDNODU- CHÁ ANTÉNA				
NEMOC RTU		ZÍSKÁVAT SLAD. CHUŤ ANGL. TRUBKA								
PRIMÁTI				SLITINA ŽELEZA RUSKÉ POHOŘÍ						
ZNAMÉNKO KRÁSY					KURÝR SEVERO- MORAVAN					
ŘECKÝ BŮH SVĚTLA								UKAZOVACÍ ZÁJMENO 2. DÍL TAJENKY		
VĚČNĚ NESPOKO- JENÝ ČLOVĚK							THAJSKÁ ŘEKA PATŘÍCI JEMU			
ČESKÝ HEREC		ZVUK PŘÍ PÁDU PULZOVATI				NĚM. ANO ZN. MILIAMPÉRU			HLÁSATI	KOZÁCKÝ NÁČELNÍK
MÍSTO PRO KONĚ					CÍL ISLÁMSKÝCH POUTNÍKŮ STĚNY					
SLONÍ ZUB				PŘEDVĚST ZVUK EL. ZVONKU						
PRIMÁT			COMPACT DISK (ZKR.) SIBÍŘSKÝ KOZOROH			ÚRODNÉ MÍSTO V POUŠTI POPRAVČÍ				
JM. FOTBALISTY BERGERA							DŽEM ZÁPOR			
ČERNÝ (LAT.)					ŽENSKÉ JM. (17. 5.)					
CUKERNÝ ROZTOK					VLASTNÍ TETĚ					

OSMISMĚRKA

Doplň chybějící písmena a slova vyškrtej v osmisměrce.

Zbývající políčka s písmeny vybarvi, přečti po řádcích a tajenku napiš.

v m šlet

A	K	O	N	V	I	Č	K	A	V
R	V	Y	CH	O	V	A	T	L	Y
Í	S	L	A	V	I	Č	K	A	A
V	Y	S	O	K	Á	E	D	CH	K
M	E	D	V	Í	D	E	K	Y	L
O	Ě	Ý	N	E	C	Í	V	S	I
K	R	Í	V	O	L	Y	V	O	V
Č	A	R	H	Ý	V	I	L	O	CH
Í	V	Y	M	Ý	Š	L	E	T	P
V	Í	L	A	Ť	V	I	L	A	A

Tajenka:

Maminka se ptá udiveně:

„Nač potrebuješ, Andulko, ta vajíčka?“

„Ráda bych

kuřátka."

Pro zasmání...

Byl den trhu. Vesničan přivedl na tržiště koně na prodej. Několikrát už začal smlouvat o cenu s kupci, když tu náhle přiběhl malý chlapec a vrhl se ke koni.

„Neprodávej ho, tatí, prosím tě, neprodávej ho! Je to náš nejlepší kůň, proč musíš prodat zrovna jeho? Víš, že na ranči dostal první cenu, neprodávej ho, já ho mám rád!“ Chlapec pláče a pláče, ale právě v té chvíli přistoupí kupec, nabídne slušnou cenu a koně si odvede.

Je opět den trhu. Vesničan vyhlédne z okna a vidí kupce, který vede koně a kráčí přímo k jejich domku.

„Co je jednou prodaný, to platí,“ křičí vesničan. „To Jste si měl rozmyslet dřív!“

„Ale prosím vás,“ povídá kupec, „Já vám přece nejdu vracet koně, to já taky vím, že už ho nemůžu vrátit. Já vás jdu jen poprosit, jestli byste mi na dnešek nemoh půjčit vašeho syna!“

Pán přijde do restaurace, kde je napsáno, že to co si objedná, zaplatí jeho pravnuček. Udiví se, ale objedná si ty největší pochoutky, delikatesy, a když mu na stůl přinesli dvacáté jídlo, řekl: „Děkuji vám, ale už fakt nemůžu, tak se mějte hezky!“

Chce odejít, ale zastaví ho číšník: „Ale počkejte, počkejte, ještě jste nezaplatil!“ „Ale vždyť toto všechno zaplatí můj pravnuček!“ „To sice ano, ale toto je účet vašeho pradědy!!!“

Dnešní děti si vůbec neumějí hrát. Samý počítače, telefony...
To já když byl malej, tak jsem si vzal luk a kámoš jablko...
Dnes by mu bývalo bylo 50!

Přijde v zimě rybář na zamrzlou vodní plochu, vezme sekeru a začne sekát díru. Náhle se ozve hlas:

„Tady nic neulovíš.“

Rybář se rozhlíží, ale nikoho nevidí. Pokrčí rameny a jde o kus dál. Zatne sekeru do ledu, když se opět ozve hlas:

„Tady opravdu nic neulovíš.“

Rybář se zase začne rozhlížet, ale nikde ani živáčka. Vzdálí se opět o několik metrů a rozmáchně se sekerou, ale ani nezasekne a už se ozve hlas:

„Povídám, že tu nic neulovíš.“

Rybář kouká na všechny strany, ale nikde nikdo. Zeptá se tedy:

„Kdo to volá?“

„Tady správce stadionu.“

pan Netolička Václav
paní Krátká Zdeňka
paní Vacková Jiřina
paní Francová Anežka
paní Dočekalová Ludmila
paní Jansová Drahomíra

Vítáme nové obyvatele

pan Jelínek Vítězslav

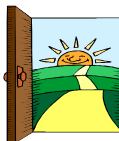
S lítostí oznamujeme, že nás navždy opustili:

pan Možný Jiří
paní Matějková Božena
paní Kostková Marie

A detailed illustration of a bouquet of roses. The bouquet features several roses in various colors: a large pink rose at the bottom, a bright orange rose in the center, a deep red rose to the right, and a purple rose at the top. There are also smaller buds and green leaves interspersed among the flowers. The stems are thin and green, with some small thorns visible. The entire bouquet is set against a plain white background.

Vítáme nové obyvatele:

Paní Blaženu Kopečnou
Paní Alenu Motyčkovou
Paní Marii Treterovou
Paní Marii Melicharovou
Paní Boženu Treterovou
Paní Andělu Vostalovou
Pana Jana Šípa
Pana Zdeňka Palíka

S lítostí oznamujeme, že nás navždy opustili:

Paní Milada Matoušková
Pan Jiří Sedlák
Paní Danuše Bublíková
Paní Marta Charvátová
Paní Miroslava Kopečková
Paní Marie Vybíralová
Pan Stanislav Štěrba

- **Zdraví je stav, kdy si nevšimnete, že máte tělo.“**
- **Pomluva umírá, když narazí na uši moudrého člověka.**
- **Důvěra je jako papír. Jakmile ho jednou zmačkáš, už ho nikdy perfektně nenarovnáš.**
- **Změna není nikdy bolestná. Bolestný je odpor ke změně.**
- **Moudrost nepřichází vždy s věkem. Někdy věk přichází sám.**
- **Vítr nezlomí strom, který se umí ohnout.**
- **Nemoc je přírodní prostředek, který nám pomáhá vyléčit se ze špatných návyků.**
- **V životě často nezáleží tolik na tom, co se zrovna děje, ale na tom, koho máte po svém boku.**

Koutkova - Kubešova

Redakční rada: Macáková Alena, Poskočilová Romana, Bergerová Jarmila,
Zetzelmannová Svatava
(zaměstnanci domova)

Redakční rada nezodpovídá za obsahovou stránku příspěvků

SENIORSKÝ KOUTEK

Vydává: Domov pro seniory Třebíč, Koutkova - Kubešova, příspěvková organizace
Koutkova 302, Třebíč